

## 37. Trīs īpašas vēstis

Dievs, apustulis Jānis tevi ļoti mīlēja, kad trīs gadus ceļoja pa šo zemi kopā ar Kristu. Piedzīvotais pilnībā mainīja viņa dzīves virzienu. Sasniedzis cienījamu vecumu, viņš tika izsūtīts trimdā un dzīvoja lielā vientulībā. Tu nāci viņu mierināt un devi viņam vēsti, kas paredzēta taviem ļaudīm visos laikos. Palīdzi man saprast šo vēsti, jo tagad vēlos piederēt tev. Sūti savu Svēto Garu, kas varētu mani mācīt un iedēstīt šīs lietas dziļi manā sirdī.

### stāsts

Čārlzs Teilors vadīja Libēriju ar despotisku nežēlību. Kad diktatoram radās nesaskaņas ar konkurējošajiem militāristiem, zeme kļuva par pilsoņu kara kaujaslauku. Algotiem slepkavām cīnoties par varu, cilvēku dzīve tika pilnībā sagrauta; iesaistīties karā piespieda pat bērnus. Izskatījās, ka haoss turpināsies mūžīgi, līdz beidzot grupa parastu sieviešu apvienojās, lai atgūtu savu zemi, dzīvi, ģimenes un bērnus.

Kristiete Leibaha Gbovī izveidoja Libērijas masu kustību mieram, mudinādama tajā iesaistīties savas draudzes sievietes. Drīz viņai pievienojās Asatu Baha Keneta, musulmaņu policiste, un sievietes no abām reliģiskajām tradīcijām sāka nevardarbīgas demonstrācijas, lai veicinātu agresijas pārtraukšanu un jaunas dzīves sākumu Libērijā.

Kad Č. Teilors, baidīdamies no aresta par kara noziegumiem, attiecās no miera sarunām, sievietes organizēja īpašu masu protesta akciju konferenču centrā Ganā. Viņu drosmes pilnā enerģija pārtrauca karu un gāza diktatūru. 2006. gadā Elena Sērlīfa Džonsone kļuva par pirmo prezidenti sievieti ne tikai Libērijā, bet visā Āfrikā.

### pārdomas

Vai esi kādreiz redzējis lidojošu eņģeli? Ar to neesmu domājis figūriņas, kuras šūpojas Ziemassvētku eglītē, vai ģipša skulptūras, ar kurām rotātas baroka laikmeta baznīcas. Tāpat nerunāju par tēliem no senām pasakām un mitoloģijas. Es runāju par *īstiem* eņģeļiem, kurus iespējams redzēt savām acīm.

Nē? Tu neesi? Es arī ne. Tomēr nesen redzēju fotogrāfiju, kurā vajadzēja būt attēlotam eņģelim – vismaz fotogrāfs tā domāja. (Godīgi sakot, es šajā uzņēmumā neredzēju pilnīgi neko.)

Tomēr mūsdienās ir miljoniem ļaužu, kuri tic eņģeļiem – esmu viens no tādiem cilvēkiem. Daži apgalvo, ka ir redzējuši eņģeļus vai pat runājuši ar viņiem. Man tādas pieredzes nav. Eņģeļi ir tēma, kas aplūkota daudzās grāmatās un semināros, kur mēģināts sniegt atbildi uz jautājumu, kas viņi ir, ko dara un kā mēs ar viņiem varam sazināties. Par spīti modernajai zinātnei, filozofijai un racionālajai domāšanai, ticība eņģeļiem ir populāra arī mūsdienu postmodernajā pasaulē.

Arī Bībelē gandrīz 400 reižu runāts par eņģeļiem. Tur rakstīts, ka eņģeļi ir kalpojošas būtnes, kas radītas, lai aizsargātu, brīdinātu un mierinātu mūs, kā arī darītu zināmu Dieva gribu.<sup>1</sup> Grieķu

---

<sup>1</sup> Psalmi 91:11; Mateja 18:10; Apustuļu darbi 12:15; Ebrejiem 1:14.

vārds *angelos* nozīmē „vēstnesis”, precīzi atspoguļojot viņu dievišķo misiju. Kaut arī eņģeļi ir neizprotami un intrigējoši, viņu sniegtās vēstis ir ļoti būtiskas.

## uzbrukums brīvībai

Bībeles pēdējā grāmatā atrodams saviļņojošs stāsts par trim eņģeļiem, kuri zemes iedzīvotājiem pasludina kādu īpašu vēsti.<sup>2</sup>

Atceries, ka pravietojumos, lai ilustrētu kādu lietu, bieži izmanto fantastiskus tēlus un iespaidīgus aprakstus. Pravietiskā stāstā varoņi var būt lielāki nekā sastopami dzīvē, bet viss redzamais simboliski aino kaut ko citu.

Triju eņģeļu parādīšanās ir apokaliptiskās drāmas kulminācija, kas ļoti spilgti raksturo Lucifera (jeb sātana) vadīto nežēlīgo uzbrukumu Dievam un viņa tautai. Ar politiskas apspiešanas, militāra spēka, reliģiskas maldināšanas un brīnumainu zīmju palīdzību viņiem izdodas pārvaldīt gandrīz visu pasauli. Pretojas vienīgi uzticīgie Dieva ļaudis, un viņus atraida, vajā un soda ar nāvi, jo „atlikums” jeb „pārpalikums” (kā viņus sauc) atsakās pakļauties.<sup>3</sup>

Cilvēkiem, kas dzīvo relatīva miera, labklājības, demokrātijas un brīvības apstākļos, šie pravietojumu var šķist līdzīgi Holivudas katastrofu filmai – baiļu sajūtas mūsu televizora vai kinoteātra komforta zonā. Tomēr, ja esat piedzīvojuši politisku apspiešanu, sociālo netaisnību, vajāšanas reliģisku uzskatu dēļ, fizisku vardarbību vai citus pamattiesību pārkāpumus, Apokalipses ainas var šķist daudz reālākas.

Kādu cerību piedāvā Bībele? Kā Dievs aizsargās savu tautu? Kā mums vajadzētu izturēties totalitāru varu izteikto draudu apstākļos? Pravieša Jāņa atbilde ir ļoti intrigējoša: Dievs un viņa tauta uzvar ļaunumu, turklāt tas nenotiek vērpjot intrigas vai izmantojot vardarbību, bet ar Svētajos Rakstos mītošā spēka palīdzību. Viņi vienkārši izsaka brīdinājumu un pasludina Dieva un viņa tautas pilnīgo uzvaru.<sup>4</sup>

## steidzama vēsts

Tagad trīs eņģeļi kļūst ļoti svarīgi notikumu dalībnieki. Būdami dievišķi vēstneši, viņi paziņo pasaulei, kā Dievs vērtē esošo situāciju un kā viņš gatavojas atbildēt. Vēsts ir paredzēta „zemes iedzīvotājiem „ikvienai tautai, ciltij, valodai un ļaudīm”.<sup>5</sup> Ja draudi ir izteikti visiem, tad arī visiem jāsniedz uz tiem atbilde. Ikvienam uz šīs planētas (arī man un tev) jāizšķiras par dzīvību vai nāvi. Tāpēc eņģeļi lido pa visu pasauli un brīdina: „... bīstieties Dieva un slavējiet viņu, jo viņa tiesas stunda ir klāt, pielūdziet to, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus!”<sup>6</sup>

Mūsu sabiedrība pielūdz savus intelektuālos, kultūras, zinātnes un tehnoloģiskos sasniegumus. Mēs jūtamies daudz ērtāk, uzticēdamies savām spējām un potenciālam, kā arī paklausīdami cilvēkiem, kam ir kāda noteikta vara. Bet Dievs mūs neatliekami mudina pielūgt tieši viņu kā Radītāju un Kungu. Tādā veidā mēs radību vairs nevērtējam augstāk par Radītāju, nedievinām sevi, bet pielūdzam Radītāju, neklūstam cits citam par vergiem, bet mīlestībā kalpojam Dievam.

---

<sup>2</sup> Izlasiet Atklāsmes grāmatas 14. nodaļu.

<sup>3</sup> Atklāsmes gr. 12.–13. nod.

<sup>4</sup> Atklāsmes 14:6–12.

<sup>5</sup> Turpat, 14:6.

<sup>6</sup> Turpat, 7. pants.

Tas tiešām ir aicinājums uz brīvību, lūgums atbrīvoties no visiem pašradītajiem kungiem un viltus dieviem.

Enģeļu vēstījums ir īpaši svarīgs tāpēc, ka tajā uzsvērtā ziņa, ka drīz jāsākas Dieva tiesai – ja vien tā jau nav sākusies.

Pirmā enģeļa vēsts ir šāda: „... bīstieties Dieva un slavējiet viņu, jo viņa tiesas stunda ir klāt!” Šo tiesu sīkāk raksturo pārējie divi vēstneši. Otrais enģelis vēstī par kādas mistiskas Bābeles morālo pagrimumu un iznīcināšanu – iet bojā liela pilsēta, kas ir apspiedusi Dieva ļaudis, „ar savas netiklības kaismes vīnu ir apdzirdījusi visas tautas”<sup>7</sup> un ar viltu mēģinājusi panākt, ka cilvēki pielūdz sātanu un kalpo viņam, nevis Dievam.

Pēc tam trešais enģelis brīdina, ka tas, kas pielūgs šīs velnišķās varas, „dzers Dieva dusmu kvēles vīnu, kas neatšķaidīts ir ieliets viņa dusmu traukā; tas tiks mocīts ugunī un sērā svēto enģeļu un Jēra priekšā”<sup>8</sup>. Lietojot visstingrāko iespējamo retoriku, Bībele brīdina par sekām, kādas skars tautas, ja tās šos enģeļus ignorēs. Atsakoties pagodināt Dievu, zūd brīvība un taisnība, bet pašās beigās gaidāma iznīcība un nāve. Nekas visā mūžībā nespēj šo likteni mainīt.<sup>9</sup>

## mūžīgais evaņģēlijs

Gandrīz nevienā citā Bībeles tekstā nav lietoti tik stingri brīdinājumi un tik barga valoda. Šie panti ievada atklāsmes par tiesu, kurās redzama sacēlušos un iznīcinošo spēku bojāeja (vecā simboliskā Bābele) un Dieva valstības (Jaunā Jeruzāleme) nodibināšana uz šīs zemes.

Trīs enģeļi sludina vēsti par tiesu, kas ir atklāsmes grāmatas galvenā doma. Bet kā šādu tiesu var saskaņot ar Dieva mīlestību un žēlastības evaņģēliju?

Šis jautājums jau ir atbildēts triju enģeļu vēstījumā. Vispārsteidzošākā rindkopas<sup>10</sup> daļa ir tās pirmais teikums, kurā vēsts par tiesu nosaukta par „mūžīgo evaņģēliju”<sup>11</sup>. Kā ziņojums par tiesu var būt „labas vēstis”? Vai mīlošais Dievs nepiedos? Varbūt, ka „uguns un sēra” vietā viņš piedāvās vēl vienu iespēju? Kā vēstījums par tiesu var būt „mūžīgais evaņģēlijs”?

Lai atbildētu uz šo būtisko jautājumu, ir jāatceras, ka tajā laikā grieķu vārdu *euangelion* lietoja, lai vēstītu par Romas armijas uzvaru. Jānis šo terminu lieto, lai apzīmētu ļoti atšķirīgu ziņojumu – Jēzus Kristus triumfu pār grēku, ļaunumu un nāvi. Šī uzvara beidzot tiks gūta, kad Jēzus atgriezīsies, lai atbrīvotu savus sekotājus.<sup>12</sup>

Mūsu sabiedrība pielūdz savus intelektuālos, kultūras, zinātnes un tehnoloģiskos sasniegumus.

Tas nozīmē, ka kristieši var dzīvot ar cerību, gaidīdami, kad piepildīsies apsolījums par „jaunām debesīm un jaunu zemi, kur taisnība mājō”<sup>13</sup>.

<sup>7</sup> Turpat, 8. pants.

<sup>8</sup> Turpat, 10. pants.

<sup>9</sup> Turpat, 11. pants.

<sup>10</sup> Atklāsmes 14:6–12.

<sup>11</sup> Atklāsmes 14:6.

<sup>12</sup> Atklāsmes 14:14–20; 19:11–21.

<sup>13</sup> 2. Pētera 3:13.

Ziņojums par tiesu ir sliktas vēstis tiem, kas ir nodarbojušies ar apspiešanu un īstenojuši netaisnību, bet tai pašā laikā tās ir labas ziņas ikvienam, kas vēlas atbrīvoties no šiem ļaunajiem spēkiem. Kādā no iepriekšējām Atklāsmes grāmatā aprakstītajām atklāsmēm nevainīgo kristīgo mocekļu asinis sauc pēc taisnības un atbrīvošanas.<sup>14</sup> Pāvils raksta, ka visa radība vēlas kļūt brīva no ciešanām, sāpēm, sabrukuma un nāves.<sup>15</sup> Mums visiem pēdējā tiesa var būt atbrīvošanas diena.

## aicinājums būt uzticīgiem

Nevis tiesa, bet gan atbrīvošana ir šīs pasaulei domātās vēsts galvenā doma. Atklāsmes grāmatas svarīgākā vīzija ar tajā redzamajiem lidojošajiem eņģeļiem, kuriem ir ļoti nozīmīga vēsts, pilnīgi noteikti ir aicinājums būt uzticīgiem un pacietīgiem, nevis sauciens pēc soda un atribības. Tās mērķis ir ciešanu māktā Dieva tauta un šo cilvēku iedrošināšana. „Šeit vajag izturību svētajiem, kuri turas pie Dieva baušļiem un Jēzus ticības.”<sup>16</sup>

Kā tu izturies, ja tevi skar krīze vai uzticēti jauni un grūti uzdevumi? Vai esi cilvēks, kas neļaujas aizvainojumiem, lai arī kurš tevi mēģinātu sāpināt? Vai tu paliec uzticīgs Dievam jebkurā gadījumā? Vēstures gaitā ir bijuši daudzi ticības varoņi, kas bija gatavi atteikties no dzīves brīvībā, lai vienmēr paliktu uzticīgi saviem principiem. Šo vīriešu un sieviešu dzīve ir cienījams un vērtīgs piemērs.

Grūtību brīdī ir viegli zaudēt drosmi un ļauties bailēm. Mēs jūtamies vāji un nespējīgi pretoties spiedienam, lai mēs rīkotos pretrunā ar savu sirdsapziņu. Tā jaunuma spēki gūst uzvaru. Bet šis pravietojums ziņo, ka tāda situācija neturpināsies mūžīgi.

Daži cilvēki izvēlas uzticēties Dievam, „kas .. spēj pasargāt no klupšanas un nostādīt .. līksmībā savas godības priekšā bezvainīgus”<sup>17</sup>. Šie patiesie svētie, kurus Bībele sauc arī par „atlikumu” jeb „pārējiem”<sup>18</sup>, paliek uzticīgi Jēzum, atteikdamies kalpot citiem dieviem vai tos pielūgt. Minēto ļaužu mīlestība un uzticība padara stiprāku viņu apņemšanos dzīvot saskaņā ar Dieva izteikto aicinājumu (paklausot viņa baušļiem), lai arī ko no viņiem sagaidītu citi.

Viņus nav pārņēmis ļaunums – viņi uzvar ļaunu ar labu.<sup>19</sup> Jēzus mums ir devis ļoti svarīgu apsolījumu: „Kas uzvarēs un turēsies pie maniem darbiem līdz galam, tam es došu varu pār tautām [...]. Kas uzvar, tas mantos šo visu, un es būšu viņa Dievs, un viņš būs mans dēls.”<sup>20</sup> Tas nozīmē, ka valdošā vara laika beigās jums var radīt izmisuma pilnus mirklus, bet šķietamie zaudētāji tomēr izrādīsies īstie uzvarētāji.

## ko teiksi?

Kā tu jūties, kad pravietojums aicina tevi uzticēties Dieva apsolījumiem? Kā šīs izjūtas ietekmēs tavu dzīvi un izvēles?

---

<sup>14</sup> Atklāsmes 6:9–11.

<sup>15</sup> Romiešiem 8:18–23.

<sup>16</sup> Atklāsmes 14:12.

<sup>17</sup> Jūdās vēstules 24. pants.

<sup>18</sup> Atklāsmes 12:17.

<sup>19</sup> Romiešiem 12:21.

<sup>20</sup> Atklāsmes 2:26; 21:7.